

ги] продаде или както ще. И друго и възможно, ако ищи да ни дохажда, то ще пиши на бача едно писмо да ми придаде добитака си, щото остани на пролят. И на мени друго писмо [да ми напише, с което] да ма ополномощи, като му платя зимните разноски, да продам добитака му и колкото пари стори сас парво, тогава еви ща ви дето поискати да са внесат парите ви. Ни е билу нужда голяма и да оставя добитака си, но то минало вече. И друго ви питам: Г-н Стоянов, имами братово ни момче на ими Стефан Канюв⁹³, в години тринайси, и в науката учи парви познания на Числителница и в правилата на делението, в граматика до словосочинение и закон Божий донейде, и землеописание парвата част, сиреч Европа читат. Като е дотам в науката време ли е да са праща от нине ван во странство да учи, и ако имате место и средство, да ви го проводим там на училището. Возможно ли е без плата, ако ли без плата ни е възможно, колко ли можем за годината плати сас [в]сичките му разноски. И за колко време може сварши в Болградското училище преподаващите [се там] науки да ни известите. Аз сам до сваршака на февруариа в Котел и отпосле ще ида за кашлата в Кюстенджа. Приносям ти поздравлението от цялата ни фамилия [и] нарочно от баба. Пита ви виждали са сас Г-н Николакя и историята на покойни-ат жали да ни остани мертва, ако е починал родолюбивият ви, таз като е оставил такива ученюлюбиви мажа, както вази. Без да ви лаская много, ще са считам щастлив, ако сегис-тогис ви приемам от няколко реда по едно писамце. Много ще сам задоволен, драгий ми Стоянов. Смея да ти са похваля като момиченцето ми⁹⁴ сварши преподаваемите науки в Железничкото училище, преподаваемите науки, и й са дади атестат⁹⁵ как е била в поведение[то] в напреден и без да липс[в]а нити един ден от уроците си. Като и спазило и провидението здравие, и сега са наслаждава спокойно сас душевната храна, която е набрала от науката. И смея да са гордея, като сам можил да васпитая нежната ми момичка да има познания от Матиматический, Физический, Химический, и ощи да можи по нещо да говори и от франсушки язык, които в Болгария рядко имами такива до тойзи степен застигнали в науки[те]. [Тя] желаеши да иди да продаждава науките си като учител-ля и показваши да я испратим в Русия, в Царското Девическо училище в Смолний студ, но возраста L не ни дади свобода, като е в петнайсто годишний в[ъз]раст. Като ви сердечно поздравлявам, оставам кам вас признати и искрений.

Котел, Януариа 2, 1875

Ге[о]рги Станчов⁹⁹⁶

[Адрес на гърба:] Господину
Г-ну Василаки Д. Стоянов
В Болград

НА-БАН, ф. 141к, оп. 1, а.е. 263, л. 1-2. Автограф.